

تحقیق در متون و اسناد حقوق عمومی و تحلیل محتوای نظرات شورای نگهبان

جلد اول

صلاحیت‌های شورای نگهبان

عنوان و نام پدیدآور: تحقیق در متون و اسناد حقوق عمومی و تحلیل محتوای نظرات شورای نگهبان/نویسندهان حسین امینی...[و دیگران]؛ ناظران علمی حامد نیکونهاد، علی فتاحی زرقندی، کمال کدخدا مرادی.

مشخصات نشر: تهران: شورای نگهبان، پژوهشکده شورای نگهبان، ۱۴۳.

مشخصات ظاهری: ج. ۲؛ وضعیت فهرست نویسی: فیبا

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۰۶۸-۳۴-۶؛ ج. ۶-۳۴-۵۰۶۸-۴۵-۲؛ ۱: ۹۷۸-۶۲۲-۵۰۶۸-۳۳-۹.

یادداشت: نویسندهان جلد اول حسین امینی، کمال کدخدا مرادی، وحید حیدری، حمید فعلی، مهدی خطیب دماوندی، علیرضا جعفرزاده بهاء‌آبادی، سید حسن حیدری، مهدی رجایی، علی آریان‌نژاد.

یادداشت: نویسندهان جلد دوم حمزه خسروی، مهدی ابراهیمی، مهدی خطیب دماوندی، وحید حیدری، احمد تقیرزاده، محمدجواد شفقی، محمدمیثم نداف پور، حمید فعلی، محمدمهدی همتی فقیه، علی هادیزاده، محمدحسن باقری خوزانی

یادداشت: کتابنامه.

مندرجات: ج. ۱. صلاحیت‌های شورای نگهبان. - ج. ۲. صلاحیت‌های رهبری، مجلس خبرگان رهبری، قوه مقننه، قوه مجریه و قوه قضاییه

موضوع: شورای نگهبان-- قوانین و رویه‌ها, Shoraye negahban-- Rules and practice, Content analysis (Communication)

آرای حقوقی -- ایران -- تفسیر و استنباط, Judgments -- Interpretation and construction -- Iran

شناسه افزوده: امینی پژوه، حسین، ۱۳۶۷-

شناسه افزوده: نیکونهاد، حامد، ۱۳۶۴-

شناسه افزوده: فتاحی زرقندی، علی، ۱۳۶۹-

شناسه افزوده: کدخدا مرادی، کمال، ۱۳۷۱-

شناسه افزوده: شورای نگهبان. پژوهشکده شورای نگهبان

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

شماره کتابشناسی ملی: ۹۹۳۷۲۶۳

پژوهشکده شورای نگهبان

۱۵۹۷۸۵۶۱۱۳ کد پستی: ۰۲۱-۸۸۷۵۰۷۰ تلفن: شعبه سرفراز کوچه پنجم، پلاک ۱۱

بیانیه: نگهبان شعبه سرفراز کوچه پنجم، پلاک ۱۱ کد پستی: ۰۲۱-۸۸۷۵۰۷۰ تلفن:

تحقيق در متون و اسناد حقوق عمومی و تحلیل محتواي نظرات شورای نگهبان

جلد اول
صلاحیت‌های شورای نگهبان

نویسندهان: حسین امینی، کمال کدخدامرادی، وحید حیدری، حمید فعلی، مهدی خلیب دماوندی، علیرضا جعفرزاده بهاء آبادی، سید حسن حیدری، مهدی رجایی، علی آریان نژاد

اظراف علمی: دکتر حامد نیکرنده، دکتر علی فتاحی زرقندی، کمال کدخدامرادی

ناشر: پژوهشکده شورای نگهبان

چاپ اول: ۱۴۰۳ شمارگان: ۵۰۰ نسخه

شابک دوره: ۹۷۸-۶۲۲-۵۰۶۸-۳۳-۹

شابک تک جلدی: ۹۷۸-۶۲۲-۵۰۶۸-۳۴-۶

بهاء: ۲۱ هزار تومان

نشر و تکثیر تمام یا بخشی از اثر به هر شکل، بدون کسب اجازه کنیی از ناشر ممنوع است.

nashr-rc.ir
gcrcc.ac.ir

فهرست مطالب

۱	پیشگفتار
۵	فصل اول: استظهارات شورای نگهبان در نظرات عدم مغایرت با شرع و قانون اساسی
۷	چکیده
۹	مقدمه
۱۱	۱- ماهیت استظهارات و انواع آن
۱۹	۲- صلاحیت شورای نگهبان در استظهار از مصوبات موضوع رسیدگی
۱۹	۱- نظرات مخالف با صلاحیت شورای نگهبان
۲۸	۲- نظرات موافق با صلاحیت شورای نگهبان
۲۹	۳- الزام آور بودن یا نبودن استظهارات شورای نگهبان
۳۱	۱- الزام آور نبودن استظهارات شورای نگهبان
۳۵	۲- الزام آور بودن رسمی و غیررسمی استظهارات شورای نگهبان
۳۸	۴- ضمانت اجراءاتی استظهارات شورای نگهبان
۴۱	۵- علل استظهارات شورای نگهبان
۴۴	۶- مزايا و معایب استظهارات شورای نگهبان

۱۶. مزایای استظهارات شورای نگهبان ۴۴	
۲۶. معایب استظهارات شورای نگهبان ۴۶	
جمع‌بندی ۵۰	
منابع برای مطالعه بیشتر ۵۴	
فصل دوم: امکان‌سنجی صلاحیت شورای نگهبان در تشخیص ضرورت موضوع	
اصل ۸۵ قانون اساسی ۵۵	
چکیده ۵۷	
مقدمه ۵۹	
۱- دیدگاه عدم صلاحیت شورای نگهبان نسبت به تشخیص ضرورت موضوع اصل ۸۵ ۶۲	
۲- دیدگاه صلاحیت شورای نگهبان نسبت به تشخیص ضرورت موضوع اصل ۸۵ ۶۹	
جمع‌بندی ۷۳	
منابع برای مطالعه بیشتر ۷۵	
فصل سوم: شورای نگهبان و رویه سابق؛ از انقیاد تا تحول پذیری	
چکیده ۷۷	
مقدمه ۷۹	
۱. رویه شورای نگهبان؛ چیستی، مبانی و اهداف ۸۴	
۲. ضوابط شکل‌گیری و تغییر رویه شورای نگهبان ۹۰	
۳. امکان‌سنجی الزام مجلس شورای اسلامی و دیوان عدالت اداری به پیروی از رویه شورای نگهبان ۱۰۰	

۱۰۱	جمع‌بندی
۱۰۴	منابع برای مطالعه بیشتر
فصل چهارم: صلاحیت شورای نگهبان در اظهارنظر نسبت به کیفیت قانون و معیارهای سنجش کیفیت قانون در نظرات شورای نگهبان	
۱۰۵	
۱۰۷	چکیده
۱۱۳	۱- چیستی بایسته‌های کیفی تقنین
۱۱۶	۲- صلاحیت شورای نگهبان در نظارت بر کیفیت قوانین
۱۱۷.....	۱- رویکرد عدم صلاحیت شورای نگهبان در نظارت بر کیفیت مصوبات مجلس
۱۲۲.....	۲- رویکرد صلاحیت شورای نگهبان در نظارت بر کیفیت مصوبات مجلس
۱۲۵	۳- رویکرد شورای نگهبان در وجود یا فقدان صلاحیت نظارت بر کیفیت قوانین
۱۲۷	۳- معیارهای کیفیت قانون‌گذاری در نظرات شورای نگهبان
۱۲۸	۱- شفافیت قانون
۱۲۹	۲- عادلانه بودن قانون
۱۳۰	۳- هماهنگی و انسجام قوانین
۱۳۳	۴- قابل اجرا بودن، ابتناء بر نظرات کارشناسی و ارزیابی تأثیر اجرای قانون
۱۳۷	۵- نظارت شورای نگهبان بر هنجاریت قانون
۱۳۷	۶- استحکام در ادبیات و اصطلاحات حقوقی
۱۳۸	۷- عطف به ماسبق نشدن قانون

۱۳۸	جمع‌بندی
۱۴۱	منابع برای مطالعه بیشتر
● فصل پنجم: امکان‌سنجی نظارت شرعی شورای نگهبان نسبت به مقررات دولتی منبعث	
۱۴۳	از مصوبات مجمع تشخیص مصلحت نظام
۱۴۵	چکیده
۱۴۷	مقدمه
۱۵۲	۱- دیدگاه موافقان پذیرش صلاحیت نظارتی شورای نگهبان
۱۶۲	۲- دیدگاه مخالفان تجویز نظارت شرعی شورای نگهبان
۱۶۷	جمع‌بندی
۱۶۹	منابع برای مطالعه بیشتر
● فصل ششم: تأیید مشروط مصوبات مجلس شورای اسلامی توسط شورای نگهبان ۱۷۱	
۱۷۳	چکیده
۱۷۵	مقدمه
۱۷۹	۱. جهات مغایرت مصوبه با شرع و قانون اساسی
۱۷۹	۱-۱. مغایرت با شرع
۱۸۱	۱-۲. مغایرت با قانون اساسی
۱۸۴	۲. مبانی تأیید مشروط مصوبه
۱۸۴	۲-۱. وضعیت اضطراری

۱۸۵	۲-۲. مصلحت و ضرورت
۱۸۷	۳. وضعیت قانون و اظهارنظر پس از انتفاء شرط
۱۸۸	۴. امکان‌سنجی صلاحیت حکومت در تحدید و یا سلب حقوق اساسی
۱۹۳	۵. ارتباط اظهارنظر شورای نگهبان با دیگر اصول قانون اساسی
۱۹۷	۶. امکان‌سنجی اظهارنظر شورای نگهبان مبتنی بر مصلحت و حکم ثانوی
۲۰۸	جمع‌بندی
۲۱۱	منابع برای مطالعه بیشتر

فصل هفتم: تعلیق فرایند قانون‌گذاری از طریق اظهارنظر مجمل شورای نگهبان

۲۱۵	نسبت به مصوبه
۲۱۷	چکیده
۲۱۹	مقدمه
۲۲۱	۱. امکان‌سنجی اظهارنظر اجمالی شورای نگهبان
۲۲۱	۱-۱. دیدگاه صلاحیت شورای نگهبان در اظهارنظر اجمالی
۲۲۳	۱-۲. دیدگاه عدم صلاحیت شورای نگهبان در اظهارنظر اجمالی
۲۲۶	۱-۳. راهکارهای پیشنهادی جمع میان دو دیدگاه امکان و عدم امکان اظهارنظر اجمالی
۲۲۸	۲. نسبت اصول ۹۴ و ۹۵ با اصل چهارم قانون اساسی
۲۳۳	۳. وضعیت حقوقی مصوبه مجلس شورای اسلامی در صورت عدول شورای نگهبان از مغایر دانستن آن

●	جمع‌بندی ۲۳۳
	منابع برای مطالعه بیشتر ۲۳۵
●	فصل هشتم: الگوی سنجش قانون با شرع؛ انطباق یا عدم مغایرت؟ ۲۳۷
	چکیده ۲۳۹
	مقدمه ۲۴۱
	۱. جایگاه آموزه‌های دینی در قانون‌گذاری ۲۴۳
	۲. قانون‌گذاری در حکومت اسلامی ۲۴۷
	۳. الگوی قانون اساسی در نظارت شرعی بر مصوبات ۲۴۷
	۴. تبیین الگوی انطباق مصوبات مجلس با شریعت ۲۵۲
	۵. نگاه نقادانه به الگوی انطباق مصوبات مجلس با شرع ۲۵۷
	جمع‌بندی ۲۵۸
	منابع برای مطالعه بیشتر ۲۶۰
●	فصل نهم: تبدّل نظر شورای نگهبان از جهت تفسیر قانون اساسی یا تطبیق بر آن ۲۶۳
	چکیده ۲۶۵
	مقدمه ۲۶۷
	۱. تبدّل نظر شورای نگهبان از جهت تفسیر قانون اساسی یا تطبیق بر آن ۲۷۰
۱-۱.	امکان یا لزوم اصلاح نظرات پیشین توسط شورای نگهبان در صورت تبدّل نظر ۲۷۰
۱-۲.	امکان یا لزوم نظارت بر شورای نگهبان ۲۷۶
۱-۳.	امکان یا لزوم طرح مسئولیت مدنی و جبران خسارت برای شورای نگهبان ۲۷۷

۱-۱. امکان یا لزوم عطف بمسابق شدن اصلاح نظر پیشین	۲۷۹
۲. صلاحیت آئین نامه نویسی کمیسیون های مجلس شورای اسلامی	۲۷۹
۲-۱. بررسی امکان وجودی	۲۷۹
۲-۲. قابلیت شکایت در دیوان عدالت اداری	۲۸۳
جمع‌بندی	۲۸۴
منابع برای مطالعه بیشتر	۲۸۶
فصل دهم: اعلام کلی ایراد شرعی و احالة اعلام جزئیات به زمان نامعلوم، نظارت شرعی پسینی بر قوانین و فتوای معیار در نظرات فقهای شورای نگهبان	۲۸۷
چکیده	۲۸۹
مقدمه	۲۹۱
۱- تعلیق مصوبات مجلس از طریق بیان کلی ایراد شرعی و تعویق در اظهارنظر شرعی ..	۲۹۵
۱-۱. دیدگاه اول: عدم امکان تعلیق مصوبه	۲۹۵
۱-۲. دیدگاه دوم: امکان تعلیق مصوبه	۲۹۷
۲- امکان سنجی نظارت شرعی بر قوانین لازم الاجرا	۳۰۰
۲-۱. دیدگاه اول: مخالفین نظارت شرعی پسینی بر قوانین	۳۰۰
۲-۲. دیدگاه دوم: موافقین نظارت شرعی پسینی بر قوانین	۳۰۶
۳- فتوای معیار در نظرات فقهای شورای نگهبان	۳۱۵
۳-۱. معیار بودن فتوای ولی فقیه	۳۱۷

۲-۳. معیار بودن فتوای فقهای شورای نگهبان ۳۲۲
۳-۳. فتوای کارآمد به عنوان فتوای معیار ۳۲۴
جمع‌بندی ۳۲۵
منابع برای مطالعه بیشتر ۳۲۹

پیشگفتار

صیانت از شریعت مقدس اسلام و قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران رسالت مقدسی است که زمینه گسترش و تحقق کامل عدالت در نظام جمهوری اسلامی ایران را فراهم می‌آورد و سرمایه اجتماعی نظام را بیش از پیش مستحکم می‌سازد. شورای نگهبان نهادی اساسی است که در جهت صیانت از این دو هنجار برتر، صلاحیت‌هایی چون نظارت بر عدم مغایرت مصوبات مجلس شورای اسلامی با موازین شرع و قانون اساسی، تفسیر قانون اساسی، نظارت بر انتخابات و نظارت شرعی بر قوانین و مقررات را بر عهده دارد. عمدۀ این کارویژه‌هادر نظرات این شورا اعم از نظرات تفسیری (موضوع اصل قانون اساسی)، نظرات تطبیقی (تطبیق مصوبات مجلس با موازین شرع و قانون اساسی)، نظرات مشورتی (نظراتی که نصاب لازم تفسیر را کسب نمی‌کنند) و نظرات شرعی فقهای شورای نگهبان (موضوع اصل چهارم قانون اساسی) منعکس می‌شود. اهمیت تتبّع و انعکاس در این نظرات بر کسی پوشیده نیست؛ چه آنکه شورای نگهبان، هنگامی که در قامت مفسّر رسمی قانون اساسی ظاهر می‌شود، با ارائه تفسیری لازم الاتّبع از اصول قانون اساسی، اجرای مفاد این قانون را ممکن می‌سازد؛ یا هنگامی که به تطبیق مصوبات مجلس با موازین اسلامی و قانون اساسی می‌پردازد، نقش صیانت‌گر ایانه خویش را از اصول قانون اساسی ایفामی کند و یا هنگامی که در مقام اعمال نظارت شرعی بر می‌آید، مبنای دینی نظام حقوقی جمهوری اسلامی ایران و شرعی بودن کلیه قوانین و مقررات را تضمین و عینیت می‌بخشد. بر همین اساس و با توجه به تأثیرات انکارناپذیر این نظرات بر کلیت نظام حقوق اساسی کشور، مطالعه و تحلیل ابعاد گوناگون آنها حائز اهمیت است.

در همین راستا، پژوهشکده شورای نگهبان به عنوان بازوی پژوهشی این شورا، طرح پژوهشی «بازخوانی تحلیلی نظرات شاخص شورای نگهبان» را با هدف تحلیل مبانی، آثار و نقاط قوت و ضعف نظرات شاخص و نیز کشف ظرفیت‌های شورای نگهبان در تحول و تکامل نظام حقوقی و آسیب‌شناسی مسائل مهم و تأثیرگذار آن، از خلال

بازخوانی این نظرات، در قالب سلسله نشست هایی طراحی نمود که دستاوردهای آن هم اکنون پیش روی اندیشمندان و پژوهشگران قرار دارد.

منظور از «نظرات شاخص» در این طرح، آن دسته از نظراتی است که تأثیری ویژه بر نظام حقوقی نهاده اند، به نحوی که یا تحولی بنیادین در نظام حقوقی را رقم زده اند، یا شکل گیری رویه ای نوین را سبب شده اند و یا رویکردی خلاف رویکردهای مشهور را در پیش گرفته اند.

روش اجرای طرح نیز بین صورت است که نظری شاخص در دستور کار هر نشست قرار می گیرد و هر یک از پژوهشگران، بر اساس سند پشتیبان تهیه شده از سوی دبیر جلسه، پیشاپیش به مطالعه سند و موضوعات مرتبط با دستور جلسه می پردازند و در حین برگزاری نشست، نتایج مطالعات خود را با سایر پژوهشگران به بحث و اشتراک می نهند. گزارش پیش رو، روایت نکات مطرح شده در جلسات است که توسط دبیر هر جلسه به رشته تحریر درآمده است.

ذکر این نکته ضروری است که این اثر نیز همچون سایر آثار بشری، خالی از نقصان و اشتباه نبوده و از تمامی صاحب نظر ان عرصه حقوق عمومی دعوت می شود تا بایان کاستی های موجود در این اثر، موجبات رشد و ارتقا آن در چاپ های بعدی را فراهم آورند.

لازم به ذکر است که این گزارش، نظرات اعضا حاضر در جلسه بوده و بیانگر نظر پژوهشکده شورای نگهبان نیست.

پژوهشکده شورای نگهبان

فصل اول

استظهارات شورای نگهبان در نظرات عدم مغایرت با شرع و قانون اساسی

(اظهار نظر شماره ۹۹/۱۰۲/۱۷۴۷۷ مورخ ۱۳۹۹/۲/۳۱ شورای نگهبان پیرامون مصوبه «مقابله با اقدامات خصمانه رژیم صهیونیستی علیه صلح و امنیت»، مصوب ۱۳۹۹/۲/۲۹ مجلس شورای اسلامی)

تحقيق و تنظیم: حسین امینی

شناشنامه نشست

«نشست بررسی و تحلیل نظر شماره ۹۹/۱۰۲/۱۷۴۷۷ مورخ ۱۳۹۹/۲/۳۱ شورای نگهبان پیرامون مصوبه «مقابله با اقدامات خصمانه رژیم صهیونیستی علیه صلح و امنیت» مصوب ۱۳۹۹/۲/۲۹ مجلس شورای اسلامی با موضوع «استظهارهای شورای نگهبان در نظرات عدم مغایرت» با حضور پژوهشگران پژوهشکده شورای نگهبان در تاریخ ۱۴۰۱/۱۰/۱۳ برگزار شد. نشست حاضر با حضور استاد راهنما جناب آقای دکتر حامد نیکونهاد و پژوهشگران ذیل (به ترتیب حروف الفبا) برگزار شد:

آقایان:

احمد تقیزاده، محمدحسن باقری، مهدی صفری، مرتضی پورسلطانی، علیرضا جعفرزاده، حسین امینی، مجید شهماروند، مهدی ابراهیمی، هادی رضوان، حمید نظریان، مهدی خطیب، علیرضا نصرالهی، رضا محمدی، مصطفی مسعودیان، محمدمهری همتی فقیه، میثم اقربایی فام، محمدجواد شفقی، حمید فعلی، وحید حیدری.

چکیده

شورای نگهبان در نظرات متعددی، در بررسی مطابقت مصوبات مجلس شورای اسلامی با قانون اساسی و شرع، از واژه «استظهار» استفاده کرده‌اند. این واژه، هم در نظرات این جلسه صرفاً بررسی استظهاراتی بوده است که در نظرات عدم مغایرت به کار رفته است. بررسی این نظرات نشان می‌دهد که در آنها، بعد از استظهار، برداشتی از متن مصوبه صورت می‌گیرد و مبنی بر آن، عدم مغایرت مصوبه با شرع و قانون اساسی اعلام و تأیید می‌شود. یکی از نظرات اخیر این شورا، با این شیوه، نظر شماره ۹۹/۱۰۲/۱۷۴۷۷ مورخ ۹۹/۲/۳۱، پیرامون مصوبه «مقابله با اقدامات خصم‌مانه رژیم صهیونیستی علیه صلح و امنیت»، مصوب ۱۳۹۹/۲/۲۹ مجلس شورای اسلامی است. درباره این استظهارات، مسائل جزیی بسیاری قابل طرح است. معنای استظهار، انواع احتمالی آن، دلالت‌های آن، صلاحیت شورای نگهبان و فقهای آن در بهره‌گیری از آن، آثار و لوازم آن، علل استفاده از آن، مزایا و معایب به کارگیری این شیوه از جمله مهم‌ترین مسائل در این باره است.

کلیدواژگان

نظرات شورای نگهبان، استظهار، ظهور کلام، تفسیر، عدم مغایرت با قانون اساسی.

مقدمه

در برخی نظرات شورای نگهبان، اعم از نظرات مربوط به نظارت شرعی یا مطابقت با قانون اساسی، شاهدیم که این شورا از عبارت «با استظهار» استفاده کرده است. برخی از این موارد، مربوط به نظراتی است که فقهای شورا یا شورای نگهبان، که در اینجا مسامحتاً^۱ به هر دو شورای نگهبان اطلاق می‌کنیم، آنها را مغایر با شرع یا قانون اساسی اعلام کرده‌اند. در این موارد، پس از استفاده از این عبارت، استدلال خود را مبتنی بر مغایرت ماده‌ای با شرع یا قانون اساسی بیان کرده‌اند. در مقابل، گاهی می‌توان به کار بردن آن را در نظرات عدم مغایرت با قانون اساسی یا همان نظرات موسوم به تأیید مصوبه مشاهده کرد. موضوع بررسی این جلسه نظرات مربوط به قسم دوم بوده است؛ یعنی نظراتی که شورا با به کار بردن این عبارت و بیان مطلبی پس از آن، عدم مغایرت ماده مربوطه را با شرع یا قانون اساسی اعلام کرده است. یکی از نظرات اخیر شورای نگهبان، با بهره‌گیری از این شیوه، نظر شماره ۹۹/۱۰۲/۱۷۴۷۷ مورخ ۱۳۹۹/۲/۳۱، پیرامون ماده شش مصوبه «مقابله با اقدامات خصم‌مانه رژیم صهیونیستی علیه صلح و امنیت»^۱ است. شورای نگهبان در نظر خود در خصوص این ماده، چنین اظهار کرد: «با استظهار به این‌که منظور از هرگونه همکاری اطلاعاتی در ماده شش ناظر به همکاری در مورد اطلاعات امنیتی است و با استظهار به این‌که از نظر شورای نگهبان این مصوبه دارای بار مالی نیست، مغایر با موازین شرع و قانون اساسی شناخته نشد.» این‌گونه اظهار نظر از سوی شورای

۱ ماده ۶: «هر گونه همکاری اطلاعاتی یا جاسوسی به نفع رژیم صهیونیستی در حکم محاربه و افساد فی‌الارض می‌باشد و مرتكب به اشد مجازات محکوم خواهد شد.»

نگهبان بدیع نیست و می‌توان پیش از آن، چنانکه گفته شد، نظرات متعدد دیگری را هم با استفاده از استظهار، در تأیید مصوبات مجلس مشاهده کرد.^۱ موضوع این گزارش از نظرات شاخص، بررسی همه جانبه استظهارات شورای نگهبان در نظرات عدم مغایرت، با تأکید بر نظر اخیر بوده است. در این راستا، «ماهیت»، «أنواع»، «قرار داشتن یا نداشتن در زمرة صلاحیت‌های شورا»، «الزام‌آوری»، «ضمانت اجرا»، «علل»، «مزایا و معایب این نظرات» مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. استفاده معنابه شورا از استظهار در نظرات خود، در تأیید مصوبات؛ عدم مطالعه درخور و تفصیلی در مورد جوانب این موضوع تاکنون؛ و آثار متعددی که این استظهارات می‌تواند بر مصوبات مجلس شورای اسلامی بگذارد، جنبه‌های مختلفی است که اهمیت بررسی این موضوع را نشان می‌دهد.

بر اساس آنچه گفته شد، در این جلسه، تلاش شده است به پرسش‌های متعددی در ذیل مسئله یادشده، پاسخ داده شود. این پرسش‌ها بدین شرح است؛ ماهیت و انواع استظهارات شورای نگهبان در تأیید مصوبات چیست؟ نسبت استفاده از این استظهارات با صلاحیت‌های شورای نگهبان چیست؟ آیا این استظهارات برای سایر مراجع و قوا الزام‌آورند؟ ضمانت اجرای این استظهارات از سوی آنها چیست؟ علل گرایش این شورا به استفاده از این استظهارات چیست؟ مزایا و معایب بهره بردن این شورا از این استظهارات کدام است؟ بر اساس پرسش‌های مطرح شده، این گزارش ذیل چند عنوان ساماندهی شده است. نخست، نظرات مربوط به ماهیت و انواع

^۱ در این باره، برای نمونه، نگاه کنید به نظرات شماره ۹۸/۱۰۲/۱۵۷۹۹ مورخ ۱۳۹۸/۱۱/۲۶ شورای نگهبان به نشانی: ۴est1 و نیز نظر شماره ۹۸/۱۰۲/۱۵۴۴۲ مورخ ۱۳۹۸/۱۱/۹ شورای نگهبان به نشانی: 8YARJ.

این استظهارات بیان می‌شود. پس از آن، اظهارات در مورد الزام‌آور بودن یا نبودن آن طرح شده است. سپس، ضمانت اجراهای پاییندی به آنها از سوی دیگر مراجع و قواً منعکس شده است. در ادامه، علل به کارگیری استظهار از سوی این شورا تبیین شده است. در پایان، مزايا و معایب بهره‌گیری از استظهار در نظرات عدم مغایرت شورای نگهبان ارائه شده است.

۱- ماهیت استظهارات و انواع آن

۱. استظهار دارای دو معنای لغوی و اصطلاحی است. از نظر لغوی، آن را به معنای یاری خواستن، یاری خواستن از کسی (تاجالمصادر بیهقی) (زوزنی)، یار گرفتن، کمک خواستن؛ یا به معنای قوی پشت شدن به کسی یا امری، پشت گرمی، تکیه کردن به یاری کسی، پشت قوی کردن^۱ دانسته‌اند. از نظر اصطلاحی، می‌بایست معنای آن را در اصول فقه یافت. در اصول فقه، استظهار به معنای طلب ظهور کلام به کار می‌رود. ظاهر کلام یعنی آن معنایی از کلام که در نظر عقلاً راجح باشد. بنابراین، اصاله‌الظهور در اصول فقه به معنای حمل لفظ یا کلام در معنایی است که در نظر عقلاً راجح باشد، هر چند در مقام استعمال، احتمال خلاف آن (اراده مرجوح) داده می‌شود. در چنین حالتی، عقلاً به معنای ظاهر تمسک می‌کنند و معنای خلاف ظاهر را نادیده می‌گیرند.^۲ بنابراین، این قاعده تنها در جایی به کار برده می‌شود که لفظ استعمال شده در

۱ نگاه کنید به لغتنامه دهخدا و معین، ذیل واژه «استظهار».

۲ در این باره، برای نمونه، نگاه کنید به منبع زیر:
 سبحانی تبریزی، جعفر، الموجز فی اصول الفقه، قم: مؤسسه امام صادق (ع)، چاپ دوم، ۱۴۲۰، ص ۲۸.

معنای خاصی ظهور داشته باشد.^۱

۲. استظهار در همه نظرات شورای نگهبان به یک معنا به کار نرفته است. در برخی موارد، می‌توان آن را در معنای لغوی، یعنی تکیه، اعتماد و پشتوانه مشاهده کرد و در بعضی دیگر، در معنای اصولی یا آنچه که از ظاهر یک عبارت به دست می‌آید، به کار رفته است. مطابق این معنا، شورای نگهبان، در بین احتمالات ضعیف دیگری که ممکن است از متن مصوبه وجود داشته باشد، برداشت خود را مبتنی بر ظاهر مصوبه اعلام می‌کند و آن برداشت را مغایر با شرع و قانون اساسی نمی‌داند. برای مثال، در نظر موضوع جلسه، یعنی نظر شماره ۹۹/۱۰۲/۱۷۴۷۷ مورخ ۱۳۹۹/۲/۳۱ شورای نگهبان، که در آن دو بار از واژه استظهار استفاده شده است؛ نخست، در معنای اصولی به کار رفته و در نوبت دوم، در مورد بار مالی، با قرینه‌های موجود در نظر شورای نگهبان، در معنای لغوی آن. ثمره این تفکیک در این است که در صورت پیش‌آمدہای منفی حقوقی یا پیشامدهای اجرایی پسینی، در صورت اول، مسئولیت عدم اتقان نصّ قانونی متوجه شورای نگهبان و در صورت دوم، مسئولیت متوجه مجلس شورای اسلامی خواهد بود.

۳. شورای نگهبان علاوه بر واژه استظهار، در نظرات خود، از عبارت‌های دیگری مانند «چون» یا «با عنایت به» استفاده کرده و مبتنی بر برداشتی از متن، آن را نامغایر با قانون اساسی و شرع دانسته است.^۲ قید «با استظهار» را هم نباید

۱ در این باره، برای نمونه، به منبع زیر بنگرید:

مشکینی، علی، اصطلاحات اصول و معظمه ابجاهها، قم: نشر الهادی، چاپ پنجم، ۱۳۷۱، ص ۵۷.

۲ برای نمونه، نگاه کنید به بند پنج نظر شماره ۴۵۱۳ مورخ ۱۳۶۱/۲/۲ شورای نگهبان، در مورد آین نامه داخلی

متفاوت با این قیدها دانست. بنابراین، این استظهارها در مقام بیان مطلب جدیدی، از جمله استناد به ظاهر متن، نیستند.

۴. مبتنی بر تفاوت معنایی بین دو اصطلاح «استظهار» و «ابهام»، نظراتی را که شورای نگهبان در آن از استظهار بهره برده، می‌بایست متفاوت با نظراتی دانست که در آن، از ابهام استفاده کرده است. به بیان دیگر، هر یک از آنها مجرأ و کارکرد خاص خود را دارند. ابهام، از نظر اصطلاحی، در مباحث الفاظ اصول فقه، متراffد اجمال است. اجمال در اصول فقه، عبارت از هر چیزی اعم از کلام است که دلالت آن بر مراد روشن نباشد.^۱ اجمال دارای اسبابی است از قبیل اشتراک لفظی، مجاز و عدم شناخت مرجع ضمیر. بنابراین، وجه تمایز بین ابهام و استظهار را می‌توان چنین تبیین کرد که در ابهام، اساساً دو طرف معنای محتمل برآمده از متن با یکدیگر برابرند و هیچ یک بر دیگری ترجیحی ندارد؛^۲ اما در مقابل، استظهار مربوط به جایی است که یکی از دو طرف احتمال بر طرف دیگر غلبه دارد. توضیح بیشتر آنکه مجمل در برابر مبین قرار می‌گیرد و ظاهر در برابر نص و، در عین حال، مبین اعم از ظاهر و نص است. بنابراین، اگر مواردی مبهم تلقی و به مجلس جهت رفع ابهام ارجاع می‌شود، بدین علت است که

۱ مجلس شورای اسلامی، مصوب ۱۳۶۱/۱/۱۹ مجلس شورای اسلامی: «۵- ماده (۲)، چون با عنایت به ماده پنج، مسلمان بودن رئیس سنى استفاده می‌شود، مغایر موازین شرعی شناخته نشد.»

۲ برای نمونه، به منع زیر نگاه کنید:

حلی، حسن بن یوسف، مبادی الوصول الی علم الاصول، قم: دارالاضواء، بی‌تا، ص۱۵۴؛ و حلی، جعفر بن حسن، معارج الاصول، قم: مؤسسه آل البيت لاحیاء التراث، بی‌تا، ص۱۰۵.

۳ در اصول فقه، معمولاً از عبارت «من کان بنته فی بیته» در مورد اشاره به امام علی علیه السلام یا خلیفه اول، در پاسخ به اینکه جانشین پیامبر صلی‌الله‌علی‌هی و سلم کیست، مثال آورده می‌شود.